Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 27/01/2013 - 09:00

Ne 8,2-4a.5-6.8-10
1 Co 12,12-30
Lc 1,1-4;4, 14-21

Déu és la Felicitat i només vol que tothom sigui feliç Esdres fa la lectura del Llibre de la Llei en presència de tot el poble: *"No us entristiu ni ploreu que el goig del Senyor serà la vostra força"* Però el poble encara plorava, no s'ho acabava de creure. Potser els pesava massa una imatge d'un Déu llunyà, aïrat, castigador, gelós que els havien inculcat des de petits...Potser nosaltres també tenim una imatge falsa de Déu i ens hem de preguntar en quin Déu creiem? "La gloria de Déu és la vida de l'home" -deia Sant Ireneu- "i així la vida de l'home dónaglòria a Déu" que el bisbe Oscar Romero, de El Salvador (San Romero de América, com l'anomena el poble) ho concretava encara més quan deia: "La glòria de Déu és que els pobres tinguin vida". El mínim humà és així el màxim diví. Potser hem complicat molt el sentiment religiós i l'hem unit sovint a sentiments de por, d'angoixa, de culpa, de mort... "Déu -escriu el teòleg Torres Queiruga- és la persona menysreligiosa que hi ha. Perquè si ser religiós es només pensar en Déu i oferir-li sacrificis, Déu ni pensa en ell, ni necessita els nostres sacrificis. Déu només pensa en nosaltres i només li preocupa que siguem feliços.**Jesús és aquesta Bona Nova de Déu**L'Evangeli de Lluc, l'Evangeli de la Misericòrdia, s'emmarca en aquest primer fet de la vida pública de Jesús. Després de seguir un temps Joan en el desert, amb els essenis, Jesús se'n va a Natzaret, el seu poble, per anunciar el seu programa: no ve a fundar una nova religió, sinó a anunciar el Regne de Déu. Tota la vida de Jesús serà aquest anunci, aquesta Bona Nova. I cal començar de zero: l'Any de Gràcia. Tal com diem avui, en declaracions "oficials", que després costa de fer reals, sobre elsgreus problemes del món: pobresa zero, fam zero, terrorisme zero,... L'any sant de la tradició bíblica del poble d'Israel que, cada 40 anys, posava les coses al seu lloc: terres, propietats, treball,...(encara que sembla que mai no es va complir del tot) per començar un món nou.Revertir la història, com deia Ignasi Ellacuría, un dels jesuïtes assassinats a El Salvador l'any 1989, després que l'hem malmesa tan cruelment i inhumana. El Regne de Déu comença des de baix, pels últims, perquè no hi hagi ja primers ni últims, sinó una sola família humana que, en Jesús, Déu ha fet seva i divina.**La nostra vida de creients ha d'ésser Bona Nova per a tothom** *"Vosaltres formeu el Cos de Crist, cadascú n'és un membre",* ens diu sant Pau. Què podem aportar, doncs, al projecte del Regne de Déu? Com podem ser avui l'Església signe d'aquest amormisericordiós de Déu que només vol la nostra felicitat?Déu no es neutral, per això està a favor dels pobres i oprimits, no perquè siguin millors que els altres, rics i opressors, sinó pel fet del seu patiment injust. Per això, l'Any de Gràcia -l'Any de la Fe- ha de continuar sempre, d'any en any, i només s'acabarà amb la *parusia*, la fi del temps. Per això ha de servir la nostra Església -com deia el bisbe Guillot- perquè "una Església que no serveixi, no serveix per res"."Caminant al teu costat, es pot creure en Déu", li deia un gnòstic al seu amic creient. Quan tothom pugui tenir aquest sentiment, vol dir que anem bé, que anem pel camí que va començar Jesús i va continuar fins al final: la creu i la resurrecció!

ETIQUETES
REGNE SACRIFICIS RELIGIÓ GLÒRIA DE DÉU ANY DE GRÀCIA